

Acesta este conținutul din memoria cache de la Google pentru http://www.regionalalliance.ro/index.php/articol/metamorfoze_vinovate_um_0215_um_0962_dgipl/. Este un instantaneu al paginii, așa cum arăta ea în 4 Ian 2011 12:27:13 GMT. Este posibil ca [pagina curentă](#) să se fi modificat între timp. [Aflați mai multe](#)

Sunt evidențiați următorii termeni de căutare: **procuror devieri comportamentale** Acești termeni apar doar [Versiune numai text](#) în legăturile ce trimit spre această pagină: **santion**

[Acasa](#) [Despre noi](#) [Statut](#) [Activitate](#) [Parteneri](#) [Articole](#) [Contact](#)

29 Novembre 2007

Metamorfoze vinovate (UM 0215 – UM 0962 – DGIPI)

După 1990, în contextul reformelor instituționale din sfera securității, acceptate a fi necesare construcției noii stabilități democratice, crearea unei structuri de genul a ceea ce a fost inițial UM 0215 a fost impusă pe căi discutabile, în temeiul art. 9 din Legea siguranței. Atunci, „vicepreședintele” Gelu Voican Voiculescu, împuternicit de Guvernul Provizoriu ca responsabil al întregii problematice de securitate a României (*cu excepția apărării*), împreună cu două personaje mediocre (*și concomitent obscure*) din structurile fostei securități, Jean Tache și Florin Calapod, a gândit o structură paralelă SRI și SIE care, în spatele atribuției oficiale de instrument cu sarcini de protecție internă în cadrul Ministerului de Interne, avea să fie utilizată prioritar în jocurile politice ce urmau să decanteze proiecția democratică. Unitatea era compusă preponderent din ofițeri ai fostei Securități a Municipiului București, Direcției a VI-a (*cercetări penale*), Direcției I-a (*contrainformații interne*), adică structurile care avuseseră cele mai apropiate competențe în ceea ce azi denumim „poliție politică”. Au urmat mineriadele la care revoluționarul cu preocupări ezoterice s-a remarcat, implicând, în uniforme albastre și lămpașe, mulți componenți ai UM 0215.

„Doi și un sfert”, structura departamentală din cadrul Ministerului de Interne, și-a arogat sarcini extinse, ce depășeau cu mult pe cele de protecție în cadrul MI, **dublând sau parazitând atribuțiile SRI și SIE, intersectând apoi pe cele ale altor două structuri departamentale SIPA și DGIA** (din cadrul Ministerului Justiției, respectiv Aparării). De altfel, între aceste structuri departamentale a avut loc un permanent transfer de cadre, ofițeri din conducerea UM 0215, înlocuiți de la comandă, fiind propulsați la conducerea SIPA (cazul generalilor Dan Gheorghe, Marian Ureche) după cum și generalul Marian Desculțu, provenit tot de la „Doi și un sfert”. Dan Gheorghe și Marian Ureche, foști colegi și prieteni, lucraseră anterior în cadrul fostei Securități a Municipiului București pe profilul fostei Direcții I-a, cu atribuții eminamente circumscrise a ceea ce Legea 186/1999 definește a fi „poliție politică”. Cum noul serviciu secret UM 0215 a fost de la început utilizat de comanditarii săi politici din sfera guvernamentală în competițiile cu adversarii din alte formațiuni, prin deprinderile, experiențele și cunoștințele dobândite pe profilul menționat, cei doi (*Dan Gheorghe și Marian Ureche*) erau cei mai eficienți și docili posibili șefi. În plus, ambii avuseseră în trecut „legături bolnăvicioase” (*a se citi de natură informativă*) cu persoane aflate în fotolii ministeriale și în alte demnități, propulsarea lor la conducerea succesivă a UM 0 afacere de familie”. În 1998, pe timpul guvernării CDR, ministrul de interne Gavril Dejeu a desființat U generalul Dan Gheorghe, persoană despre care se afirma că se dovedise a fi fost un docil slujbaş al fos general, al fostei Puteri. Structura a fost reînființată primind atribuții sporite pe timpul guvernării Năstase între altele și datorită condiționării puse de Ioan Rus înaintea acceptării funcției de ministru de interne, cîn la conducerea unității respective să fie numit prietenul său de la Cluj, Virgil Ardelean, spre a-l ajuta „să fac fost dat în răspundere.

► Dramaticele „metamorfoze” ale fostului „Doi și un sfert” în UM 0962 și apoi în actuala configurație, **Direcția Generală de Informații și Protecție Internă – DGIPI**, au fost marcate permanent de scandaluri care au ocupat spații generoase în mass-media, în luările de poziție ale clasei politice, în dezbateri parlamentare și ...vag, în analizele CSAT sau în ședințele comisiilor de specialitate ale Parlamentului. Au fost mereu puse în relație directă cu interese politice majore și continuu s-au făcut aserțiuni conform cărora noii șefi erau protejații unor oameni politici cu poziții dominante ori exponenții unor grupuri de interese. În această categorie au fost Viorel Tache, Florin Calapod, Rusu Stoian, Dan Gheorghe, Marian Ureche, urmați de Virgil Ardelean, cel denumit „Vulpea”, prioritar datorită abilității de a fi rezistat la conducerea structurii departamentale sub cinci miniștri de interne.

În percepția majorității jurnaliștilor și a oamenilor politici care au abordat subiectul Virgil Ardelean, acesta era „pionul înaintat” ajuns „regină” pe tabla de șah a serviciilor secrete române, exponent de bază al așa-numitului „Grup de la Cluj”, în care coexistă și acum interese și relații transpartinice.

Virgil Ardelean, proiectat pe ascensiunea gradelor și funcțiilor cele mai înalte „spre trebuința” Grupului de la Cluj (*Rus, Dâncu,*

Puşcaş, Sirbu, Guşa, Blaga şi Boc), avea să devină vârf de lance pentru deschiderile ulterioare ale lui Botoş, Morar şi Maior în aria extinsă a instituţiilor cu atribuţii pe linia investigării, cercetării şi aplicării legii (*Avem tentaţia de a face conexiuni pe aceleaşi idei şi cu numirea lui Doru Dobocan la conducerea a ceea ce a mai rămas din SIPA şi, astfel, să inducem ipoteza că „polul transilvan” şi-a propus, şi a reuşit, să distrugă „polul moldovean de influenţă”, ce gravitase în jurul lui Hrebenciuc şi Mitrea*).

Între timp fosta UM 0962, devenită DGIPI, a crescut în volum şi atribuţii, dar s-a debarasat de sarcina axială, cea de prevenire şi contracarare a corupţiei în MIRA, prin crearea unei entităţi separate, Direcţia Generală Anticorupţie (DGA). Alţi bani altă distracţie !

Constatăm în prezent că, de la demersul revoluţionarului Gelu Voican Voiculescu, de creare, conform art. 9 din Legea Siguranţei, a UM 0215, până acum, contrar prevederilor Constituţiei care precizează existenţa a doar două servicii secrete, SRI şi SIE, s-a dezvoltat o pleiadă de structuri speciale departamentale, cu obedienţă guvernamentală, care fac de toate, dovedind hârnicie mai ales pe aspectele ce ţin de competenţele altora.

Salutăm zelul în combaterea corupţiei (*deşi ni se pare şi acesta prea direcţionat pe criterii partinice*), dar nu putem să trecem uşor peste haosul care persistă de mult timp în interiorul Ministerului de Interne şi chiar în însăşi DGIPI. Suspect de mult această structură vede tot ce se întâmplă peste gard şi nimic în propria-i ogradă! Ne sunt datorii cu multe răspunsuri responsabili din cadrul UM 0215 – UM 0962 – DGIPI, între altele privind Țigaretă II şi fuga lui Omar Hayssam, în condiţiile în care Poliţia de Frontieră pare a fi fost nu doar responsabilă, ci chiar părtaşă. Speţele grele, precum cele ale chestorului Toma Zaharia (Heroină), nerezolvate încă, au de aşteptat până la calendele greceşti. Între timp, vîile generalilor corupţi sunt tot mai multe, mai zvelte, luminoase şi sfidătoare pe întreg cuprinsul patriei ! Aproape zilnic asistăm la o diversitate de abuzuri ale poliţiei, la abateri de la deontologia muncii şi, mai ales, la mostre de incompetenţă. De ce atunci, dacă are multe de clarificat, regăsim DGIPI implicată în acţiuni ce ţin de competenţele altor entităţi din sfera securităţii şi în scandaluri cu iz politic ?

► Posibil, într-o idee alternativă, s-a încercat inserţia, în conducerea structurii şi pe diverse paliere de comandă a unor procurori. Experimentul s-a dovedit până în prezent contraproductiv. Pe de o parte (a) datorită faptului obiectiv, că în astfel de funcţii nu e suficientă doar o pregătire juridică temeinică, fără experienţă operativă în munca de informaţii, care se dobândeşte doar în perioade de practică îndelungată, pe de alta (b) reacţiei de respingere manifestată de sistem. Indiferent de prevalenţa unei cauzalităţi sau alta, efectul a fost acelaşi, de unde şi concluzia că **este necesară o altă abordare, ce trebuie identificată în contextul reformării nu doar a DGIPI, ci a întregului sistem de securitate** (temă de actualitate, aflată în curs de clarificare pe temeiul legiferării pachetului de proiecte în domeniu, ce poate fi îmbunătăţit, cu extensii relative la toate structurile speciale departamentale).

Conform unor date apărute în presă, UM 0962 şi SIPA au acţionat împotriva unor ofiţeri de cercetare penală şi magistraţi intransigenţi implicaţi în cazuri cu importante conexiuni politice. În 2005, ofiţerul de cercetare penală Duvac, care instrumenta dosarele FNI – Banca Agricolă şi BID, a afirmat că Sorin Ovidiu Vântu l-a ameninţat că-l va compromite cu ajutorul UM 0962, care-l supraveghează. Cert este că, după evenimentul respectiv, Duvac a fost retras din cauzele menţionate. Ulterior, după ce Doru Dobocan a ajuns la conducerea structurii moştenitoare a SIPA a afirmat că atât aceasta cât şi UM 0962 au fost implicate în cazurile referitoare la procurorii Alexandru Lele, Cristian Panait şi Andreea Ciucă.

Pe acest, fond detaşarea procurorului Marian Sântion la conducerea Direcţiei Generale Anticorupţie (DGA) din cadrul MIRA a deranjat de la început ofiţeri din conducerea DGIPI, îndeosebi pe cei care erau apropiaţi fostului şef Virgil Ardelean, între ei chestorii Constantin Dărnă, comisarii-şefi Dan Mitică şi Dincă Valeriu. Marian Sântion i-a acuzat pe cei trei mai sus menţionaţi de faptul că, prin semnarea Protocolului nr. 406508 şi a referatului nr. 213 în anul 2006 privind asocierea DGA – MI cu Asociaţia pentru Implementarea Democraţiei, s-au făcut vinovaţi de proastă gestionare a unor riscuri specifice. Marian Sântion susţine că revocarea recentă a detaşării sale în cadrul MIRA (*începând cu 5 noiembrie a.c.*) se datorează propunerilor sale de reformare a ministerului, care vizau unificarea DGIPI cu DGA, a tuturor structurilor de control şi, mai ales, cererii de verificare a 32 de generali şi chestori de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie, pentru acte de corupţie, implicarea în evenimentele din 1989 şi în mineriade.

În opinia lui Sântion, prin acţiunea sa a deranjat profund una din taberele existente în cadrul DGIPI, cea fidelă lui Virgil Ardelean, în care se afla directorul adjunct, chestorul Constantin Dărnă, Dincă Valeriu, şeful protecţiei, şi Dan Mitică, director de diviziune (*unitatea de interceptări*), motiv pentru care a fost pus sub supraveghere operativă. Descoperind filajul, bănuind că i-au fost interceptate convorbirile telefonice şi fiind convins că împotriva sa sunt aliaţi mai mulţi ofiţeri cu funcţii de comandă din cadrul DGIPI şi MIRA, Marian Sântion a luat decizia de a face dezvăluiri în mass-media, fără a cere aprobarea conducerii ministerului.

Periplitul domnului **procuror** Sântion în interiorul Ministerului de Interne (*acum MIRA*) ne ridică semne de întrebare. Dacă, după ce a fost numit la conducerea DGA, apoi, pe motive mai mult sau mai puţin întemeiate, din funcţia respectivă (*remunerată, se pare cu 180 milioane*) a fost retrimis ca **procuror** (*unde avea doar 50 milioane*) cum şi de ce a fost readmis în funcţia de consilier al ministrului de interne, plătit pe ştatul DGIPI? Şi această readmisie se producea în condiţiile în care se descoperise un buletin medical ce indica „**mari devieri comportamentale**” ale acestuia. Chiar era Marian Sântion atât de trebuincios ministerului în cauză? A urmat episodul filajului asupra sa, descoperit uşor de angajaţii Jurnalului Naţional, fapt care aminteşte izbitor de mult cu celebrul caz „Terasa Anda”, precum şi cu cel efectuat aspra dubiosului personaj Nicu Gheară. Prea seamănă toate cazurile, încât ne conduc la ideea că avem de a face cu acelaşi regizor care ştie să lovească în credibilitatea aceleiaşi structuri, cu multă violenţă şi... „cunoştinţe din interior”!

Pe acest fond, precum şi ca efect al difuzării televizate a înregistrărilor din „flagrantul ratat” al acţiunii „caltaboşul şi pălînca” (*avându-i ca protagonişti pe Ioan Avram Mureşan şi Decebal Traian Remeş*), ministrul Cristian David a fost nevoit să opereze noi schimbări în conducerea DGIPI. Prim-adjunctul directorului, chestorul Constantin Dărnă şi directorul de diviziune Dan Mitică, au cerut subit „**încetarea pe cale amiabilă a relaţiilor de lucru**” (*formulă ce acoperă în fapt adevărul că le-a fost cerută demisia*). Pe funcţiile respective au fost numiţi procurorul Marcel Sânpetru şi, respectiv, chestorul de poliţie Eugen Corciu.

Imediat, Corpul naţional al Poliţiştilor (CNP), organizaţie profesională a celor care lucrează în poliţie, a reacţionat, acuzându-l pe ministrul David că a încălcat art. 18 din Statutul Poliţiştilor, care prevede obligativitatea ocupării funcţiilor de conducere doar în urma susţinerii unui examen. Se aminteşte şi precedentul numirii fără examen a adjunctilor Poliţiei Române, comisarii-şefi Petre Tobă, Gheorghe Dragomiroiu şi Gheorghe Plai.

Nemulţumirile CNP sunt accentuate de faptul că Marcel Sânpetru este cercetat de DNA în dosarul SRI Prahova, pentru trafic de influenţă, iar Gheorghe Plai a fost demis anul trecut de la conducerea IPJ Iaşi pentru incompetenţă în cazul Larisei Chelaru. Asupra

domnului Sânpetru, fost **procuror**, apoi consilier la Parlament, planează suspiciunea că, în fapt, este ofițer acoperit, pe care fostul director al SRI, Radu Timofte, l-ar fi avansat la gradul de general.

În răspuns, purtătorul de cuvânt al MIRA a afirmat că regula nu a fost încălcată deoarece noii ocupanți ai funcțiilor respective au fost „împuțerniciți la comandă” pentru o perioadă de șase luni, urmând să susțină examenele înaintea eventualelor lor permanentizări pe funcțiile respective. A mai pretins că obligativitatea examenului nu-l privește pe Marcel Sânpetru, deoarece, fiind **procuror**, nu se supune Statutului Polițiștilor (!).

La rândul său, ministrul David susține că schimbările operate în conducerea DGPI nu sunt efect al scandalului care îl are în centrul atenției pe procurorul Marian Sântion și nu au nicio legătură cu înregistrările avându-i ca protagoniști pe Decebal Traian Remeș și Ioan Avram Mureșan. Schimbările ar fi fost preconizate de mai mult timp, în contextul unei reforme a MIRA. Citându-l pe ministru, „cei vizați de schimbări știau pentru că li se adusese la cunoștință că organigrama avea să fie modificată”, însă „efectul de convulsie s-a creat în momentul în care s-a aprobat organigrama”.

Dacă este adevărat că președintele Băsescu nu a semnat decretul de trecere în rezervă a chestorului Constantin Dârnă, suntem puși în situația de a lua în calcul ipoteza conform căreia, ca și în cazul lui Viril Ardelean, se vizează păstrarea sa în cadrul MIRA, pe o funcție de „pion al PD” în tabla de șah din partida cu liberalii.

Cu privire la cazul „caltaboșul și pălinca”, ministrul nu neagă implicarea DGPI, recunoscând că aceasta „îl urmărea de mai mult timp pe Gheorghe Ciorbă”, dar susține: „interceptările telefonice sau supravegherea ambientală nu erau realizate de serviciul nostru !” (*Atunci pe cine să felicite societatea românească pentru ocazia de a fi văzut și auzit cum funcționează corupția la nivel înalt, domnule ministru ?*). Sigur, ministrul e supărat că o structură din subordinea domniei sale a produs dovezi privind implicarea în acte de corupție a unui coleg de partid și de guvern. Probabil, autorul scurgerii către media a înregistrărilor respective s-a temut că acestea puteau fi oprite la conducerea MIRA, (*spre a nu fi afectat colegul de partid și de guvern*) și de aceea a recurs la gestul respectiv. Oricum, **explicațiile date de ministrul David nu ne conving.**

Considerăm însă credibilă aserțiunea domniei sale conform căreia măsurile de supraveghere a lui Marian Sântion, intenționat neglijent întreprinse spre a fi sesizate, sau intenționat devoalate de către „cartite” din interior reprezintă o înscenare pusă la cale de „tabăra” existentă în cadrul DGPI, fidelă lui Vasile Blaga, ostilă noii conduceri liberale a MIRA. O astfel de diversiune este credibilă, putând fi regizată de cei care, acum, sunt „pionii PD” rămași în interiorul MIRA, spre a servi intereselor politice partinice. Posibil este ca și apariția în media a filmului ce a condus la înlăturarea din funcție a ministrului Traian Decebal Remeș să facă parte dintr-un șir de lovituri administrate liberalilor, prin intermediul taberelor fidele fostului ministru de interne indepartat de la conducerea ministerului.

De unde și adevăratul motiv al pensionării lui Constantin Dârnă și Dan Mitică de către ministrul liberal David. Probabil străin de aceste măsuri nu este nici consilierul premierului, Dorin Marian, care, într-un interviu recent, a susținut că este permanent urmărit de structura specială a Ministerului de Interne. Si ca o coincidență ce nu poate ramane nesesizată, amintim faptul ca în 1998 același Dorin Marian din funcția de consilier prezidențial punea umarul la dizolvarea unitatii 0215. A reusit atunci si probabil va reusi si acum!

Structura departamentală, fostă „Doi și un sfert”, apoi UM 0962, acum DGPI, pare să se metamorfozeze iar în contextul unor scandaluri cu iz politic. Miza e iar importantă. Noua „metamorfoză”, materializată prin 8 înlocuiri la vârf, între care două de adjuncți ai directorului, precum și printr-o serie de reorganizări structurale, se produce pe același fond, al disputelor politice (*ca și pe timpul lui Dejeu și al lui Adrian Năstase*), fapt ce confirmă adevărul că **structura în cauză a fost și este utilizată ca instrument de reglare a unor dispute politice și între anumite grupuri de interese.** Va persista această structură departamentală (*rebelă*) și în viitoarea fizionomie instituțională a sistemului de securitate? Chiar dacă temeiul constituțional al acesteia este discutabil, iar reducerea numărului de servicii secrete se impune ?

P.S.

Cu siguranță că, atât timp cât va exista „lupta între palate”, structura menționată, acum supradimensionată și dotată similar SRI și SIE, peste competențele și atribuțiile cărora se suprapune, va dăinui ! Din păcate, **disputa dintre președinte și premier se răsfânge dramatic asupra întregii sfere a siguranței**, generând continua cursă de impunere în conducerile serviciilor și structurilor departamentale a unor persoane cât mai obediente fiecăruia în parte (*indiferent dacă au sau nu pregătire, experiență și calitate corespunzătoare*), promovarea propriilor viziuni de reformare juridică și instituțională a acestora. Pe această stare de fapt se tergiversează adoptarea uneia sau alta din variantele proiectelor de lege în materia securității, deși realitatea internă și evoluțiile din contextul internațional reclamă adecvarea juridică, instituțională și operațională.

Razvan Ionescu

Presedinte Asociatia pentru securitate si cooperare regionala, Alianta

2 Comentarii

timisoso

pe 12 Feb 2009, 02:20

3200 agenti ai dgipi s-au autodenuntat, cerind salarii marite(vezi hotarirea judecatoreasca); asta ar veni cam 80 de autobuze pline

Gold Press Media

pe 19 Dec 2009, 07:24

Colegiul Director al PD-L a votat secret propunerile pentru ministerele ce vor fi ocupate de membri de partid, aceștia fiind Vasile Blaga, Adrian Videanu, Radu Berceanu, Elena Udrea, Gabriel Sandu, Cătălin Croitoru, Orest Onofrei și Mihai Șeitan.

Felix Ilie

Seful Departamentului
de Comunicare

Scrie un comentariu

Toate campurile marcate cu "*" sunt obligatorii.

Nume: *

Email: *

Homepage:

<http://>

Comentariul: *

Introduceti cuvantul din imaginea de mai jos:

Trimite

Str. Meditatiei 7, Bucuresti 1, Romania, Tel:+4021.317.06.08, Fax:+4021.317.06.09; E-mail: office@regionalalliance.ro